

'Kom niet aan mijn kind', van Elle Struijf

Impactvolle praktijk en interventies met aandacht voor slimme samenwerkingen. Een boeiend onderwerp waar we ook binnen het NCJ mee worstelen.

Want iedere effectieve interventie is onderzocht op de huidige vorm, maar hoe weet je nu dat je bij slimme samenwerkingen niet ook de effectieve aanpak overboord gooit? Het is een dilemma dat samenwerkingen tussen interventies in de weg staat.

Geld om het te onderzoeken ontbreekt veelal. Dan heb je daarnaast nog te maken met het eigenaarschap; letterlijk en emotioneel. Kom je aan een interventie, dan raak je kwetsbare gevoelens van degene die hem ontwikkeld heeft. Het is net ouderschap: 'kom niet aan mijn kind', 'wie denk je dat je bent dat jij het beter kunt?' Tja.. voortschrijdend inzicht, veranderende tijden, nieuwe werkwijzen in de JGZ. Het ligt gevoelig, als mede-ontwikkelaar herken ik het. Ik wil iedere ontwikkelaar vragen om er over na te denken.

Vervolgens hebben we te maken met organisaties die een bepaalde interventie geïmplementeerd hebben en die ook niet staan te springen om het weer anders te gaan doen. Zie hier de dilemma's waar je als coördinator met de taak om de interventies slimmer samen te laten werken tegenaan loopt. Positief gezegd: een uitdaging.

Dan zijn er in Nederland, in ieder geval in JGZ-land, ook uitvoerende organisaties of gemeenten die zelf een bepaalde werkwijze ontwikkelen. Vaak voortbordurend op wat er al is maar dan toch net even anders. Het kan heel zinvol zijn, maar afstemming hierover, het delen van ervaringen of het uitvoeren van onderzoek is beperkt. Hoe borg je daarna dan dat dit ook werkt? En hoe 'verkoop' je het? Dit laatste is natuurlijk sowieso een dilemma: we weten nu dat er bewezen effectieve interventies in de Databank Effectieve Interventies staan die niet meer uitgevoerd worden. Zonde van het geld en de inspanning!

Is dan alles kommer en kwel of weggegooid geld? Nee hoor, gelukkig niet. Belangrijk is dat je als ontwikkelaar beseft wat de eerste stap is: vooraf kortsluiten wat er al is of uitgevoerd wordt. Mocht het er nog niet zijn of wil je een aanpassing: communiceer erover. Voor de JGZ kan dat via het NCJ. Wij kennen alle organisaties en hebben contacten en connecties.

Mocht je onderbouwd zelf gaan ontwikkelen: communiceer dit dan ook regelmatig, zodat anderen het weten en aan kunnen sluiten. En als het even kan: maak vooraf afspraken over hoe je het wilt implementeren en ook op de langere termijn wilt borgen. En heb je een effectieve interventie ontwikkeld, zorg dan dat de implementatie en borging ook uitgevoerd wordt. Komen er voorstellen voor aanpassing of 'slimmere samenwerking', durf dan als ontwikkelaar ook in te zien dat ook jouw 'kindje' zich ontwikkelt en doorgroeit. Het is net als met kinderen en ouderschap: kleine baby's worden veelzijdige pubers: een proces dat niet altijd gemakkelijk is voor de ouders maar waar iedereen rijker van wordt.

Want uiteindelijk werken we allemaal, vanuit ons hart, om het voor alle kinderen zo goed mogelijk te doen met effectieve, samenwerkende, slimmere interventies en methodieken.

Elle Struijf werkt sinds 1980 in de jeugdgezondheidszorg in zeer diverse functies. Begonnen als consultatiebureau arts voor 0-4 jarigen heeft ze al heel snel geconstateerd dat sommige kinderen door de sociale omstandigheden in situaties geboren worden, waarin ze tijdens de zwangerschap al beschadiging oplopen. Iets wat juist voor deze ouders het opvoeden nog verder bemoeilijkt. Dit is de basis voor een professionele betrokkenheid en passie voor deze gezinnen. Elle heeft de interventie VoorZorg in Nederland ontwikkeld en geïmplementeerd en sinds 2017 maakt zij zich sterk voor het gebruik van effectieve interventies.